

ON İKİ YIL ÖNCE...

KAYAN BİR YILDIZ

İlk bakışta kayan bir yıldızı andırıyordu; gecenin karanlığında parlayan, gümüşü bir ışık şeridi. Onun izini hızla takip eden, mavi-beyaz ışıkları yanıp sönen üç tane parlak küre Middlewich Ormanı'na doğru düştü.

Ancak insanlar gümüşü ışık şeridinin içinden gelen sesi duyabilseler onun kayan bir yıldız olmadığını anlarlardı; o *haykıran* bir yıldızdı.

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAHHHHHH!!!”

Gözlem küresinin içinde savrulup duran uzaylı çılglık attı, ardından korkudan anlamsızca gevelemeye başladı. Dallarla yapraklar, uçan dairenin arızalanan güç kalkanına çarparken uzay aracı ağaçların arasından geçip yere çakıldı. Uzaylı, öldürücü darbeyi vurmak için yaklaşan parlak kürelerin iyice parlaklaştığını, kör edici mavi-beyaz ışıklarını dikiz ekranından gördü.

“DİKKAT DİKKAT! KÖZMİK İHRAÇ BÖLGESİ'NE İZİNSİZ GİRİYORSUNUZ. BU BÖLGEGE TÜM ZİYARETLER KESİNLİKLE YASAKTIR. DİKKAT DİKKAT! İ-SINIFI BİR GEZEGENİN ATMOSFERİNE GİRDİNİZ. BURADAKİLERLE İLETİŞİM KURMAK KESİNLİKLE YASAKTIR. DİKKAT DİKKAT! ARACINIZ

ÜÇ ZEPTON İÇİNDE BUHARLAŞTIRILACAKTIR. UFALANMAYA HAZIALANIN İYON, YAŞADIĞI ŞEHİR: MMB06...”

İyon çaresizce bir hamle yaparak iletişim hattını kesti. Bir uzaylıya göre, İyon insanlara son derece benziyordu. Bir baş, iki kol, iki bacak. Dokunaç yok. Gümüş rengi parlak tulumu dışında onu kalabalıkta ayırt edebileceğiniz tek bir özelliği vardı: Parlak yeşil teni.

İyon önünde, havada asılı duran yıldızlarla kaplı yumurtaya uzandı. Bu Cevher’di; uzay gemisinin atan kalbi. Bununla her şeyi kontrol edebilirdi; yıldızlararası sürüş modu, kuantum yerçekimi güçlendiricileri, Zeno gizlenme kalkanı. Ama o anda hiçbir işe yaramıyordu...

Yumurta biçimindeki cihazı şarj istasyonundan sertçe çeken İyon’un zümrüt yeşili parmakları aceleyle acil durum ayarlarına yöneldi. Uzay gemisini kurtaramayacaksa bile kendini hâlâ kurtarabilirdi. İyon, gözlem küresinden baktığında hızla yaklaştığı bu tuhaf gezegenin zeminini görabiliyordu. Artık tek şansı bu dünyanın yüzeyine acil olarak ışınlanmasıydı. Zaten pek fazla mesafe kalmamıştı.

İyon cihazı parmaklarının arasında çevirdi, duyduğu klik sesinden cankurtaran moduna geçtiğini anladı. Cevher’in yüzeyi boyunca ışıldayan yıldızlar artık soluk yeşil renkte parlıyordu. Ürpertici bir ışık etrafını sararken İyon vücudundaki tüm atomların dağılmaya başladığını hissetti.

Duyduğu son ses kulaklarında çınlayan robotik bir anonstu: **“ARACINIZ BİR ZEPTON İÇİNDE BUHARLAŞTIRILAR...”**

Sonra da İyon ortadan kayboldu.

ŞİMDİ...

JAKE, BEN SENİN BABANIM

“YOK ET! YOK ET!”

Beşinci sınıftan Dalek’ler¹ kuliste yanımdan geçerken galaksilerarası uzay manzarasıyla kaplanmış duvara yaslandım. *Doctor Who* dizisinin müziğiyle yaptıkları senkronize dansa gelen alkışlarla tezahüratlar hâlâ koridorlarda yankılanıyordu.

Son Dalek, yanımdan geçerken kostümünün bir parçası olan lavabo pompasını göğsüme dayadı. “İlkel yaşam formu tespit edildi! Yok et!”

Yanımdaki Wookiee² patisiyle lavabo pompasını itiverdi. “Git buradan, elektrikli süpürge.”

Hızla geri çekildiğinde kostümündeki alüminyum folyolarla yumurta kutusu uçuşan Dalek, “Ahh Amba!” diye söylendi. “Gerçekten acıdı!”

---

1) *Doctor Who* dizisinde yer alan kurgusal bir uzaylı ırkıdır. Televizyon dizisinin en popüler kötü adamlarından olan Dalek’ler kendini üstün ırk olarak görür ve evrende kendilerinden olmayan herkesi öldürmeyi hedefler. [ç.n.]

2) *Yıldız Savaşları* serisinde yer alan kurgusal bir canlı türüdür. Kahverengi, uzun boylu ve tüylülerdir. [ç.n.]

Chewbacca³ kostümünün kıvr kıvr tüylerini gözlerinin önünden çeken Amba, “Kapa çenesi Lucas” dedi. “İyi misin Jake?”

İçimden, Lucas’a çenesini kapamasını söyleyen ben olsaydım keşke diye geçirirken, “İyiyim” diye yanıtladım.

Darth Vader⁴ maskesinin içinden sesi boğuk çıkan Damon, “Ona çenesini değil *gözünü* kapamasını söylemeliydin” diye araya girdi. “Bir Dalek’i yenmenin en iyi yolu budur. Göz saplarını bir çorapla kapatırsan hiçbir şey görmezler. Üstün bir uzaylı ırkıdan canavarlar da olsalar aslında beş para etmezler.”

Amba güldü, ben bile Darth Vader’ın pis kokan çoraplarını Dalek’leri yenmek için kullandığını düşününce gülümsememe engel olamadım.

Okuldaki herkes böyle kostümler giymişti çünkü bu yılki yarışmanın teması buydu.

O akşam, üflemeli çalgılar grubu Ay’la ilgili şarkılardan birkaçını arka arkaya çalmıştı. Bir Yıldız Aranıyor adlı bir yetenek yarışması yapılmış, gitar orkestrası *Evren Boyunca* adlı şarkıyı çalmış, beşinci sınıfların dans grubuyusa *Doctor Who* dizisinin karakterleri olarak dans gösterisi yapmıştı. Şimdi de okul korosu tekrar sahneye çıkmış, *Uzay Tuhaflığı*⁵ adlı şarkıyı söylüyordu.

3) *Yıldız Savaşları* serisinde yer alan, Wookie türünden gelen bir kurgusal karakterdir. [ç.n.]

4) *Yıldız Savaşları* serisinde yer alan bir karakter. [ç.n.]

5) David Bowie’nin bu kitaba da adını veren, bir astronotun uzaya fırlatılma anlarını ve orada mahsur kalışını anlatan şarkısı. [ç.n.]

Bu, babamın en sevdiği şarkıydı. Eskiden uzaylıymış gibi yapan, David Bowie adlı bir şarkıcı söylüyordu. Babam bana hep Youtube'dan onun eski videolarını izletiyor, beni şarkıya eşlik ettirmeye uğraşıyordu. David Bowie gerçekten de zaman zaman garip görünüyordu ama aslında uzaylı değildi. Babam onun bir yıldız olduğunu söylüyordu.

Babamın olmak istediği de buydu; bir rock yıldızı. David Bowie'nin şarkılarını son ses açar, gitar çalıyormuş

gibi yapar, sahnedeki bir rock yıldızıymışçasına dans ederdi. Babamın gerçek adı İyon Jones ama sahne isminin İyon Kozmos olacağını söylerdi. Bir gün evrenin en büyük yıldızı olacağına dair çılgınca bir fikri vardı.

Bu planda yalnızca tek bir sorun vardı.

Babamın sesi güzel değildi.

Annem, babamın sesinin can çekişen bir kedinin sesine benzediğini umursamıyor gibiydi. Babam ona zibilyonuncu defa *Uzay Tuhaflığı* şarkısıyla serenat yaptığında ona büyük bir sevgiyle bakardı. Annemle ilk tanışmalarını, yıldızların altında annemin onun kalbini çaldığı ânı hatırlattığı için bunun ikisinin şarkısı olduğunu söylüyordu babam. Tam bu noktada ben de az sonra kusacağımı söylüyordum.

Seyirciler arasında annemle babamı görebilir miyim diye sahnenin kenarından baktım. Salon hıncahınç doluydu ama annemi hemen gördüm. En ön sırada, sağlıkçı kıyafetleriyle oturuyordu. Ambulanstaki vardiyası biter bitmez konsere gelmiş olmalıydı.

Babamın aksine, annemin insanlara yardım ettiği düzgün bir işi vardı. Babamsa hiçbir işi doğru düzgün beceremezdi. Mesela süpermarkette işe girdiğinde jet kasalardan biriyle tartışmaya başlamıştı. Kasanın kendisini buharlaştırmaya çalıştığını, etiket makinesiyle ona saldırdığını söylemişti; halbuki makine yalnızca poşetlerin durduğu yerde kasadan geçirilmemiş bir ürün olduğunu anons ediyordu. Bu aldığı son uyarıydı, o yüzden indirimdeki konserve fasulyelerle

harf şeklindeki makarnaların özel bir şekilde dizildiği reyonu, market içinde topladığı alışveriş arabalarıyla kazara yığıldığında müdürü onu oracıkta kovmuştu. Çoğu insan kovulunca üzülür ama benim babam o insanlardan değildi. Yüzünde kocaman bir gülümseme ve yetmiş altı kutu eciş bücüş olmuş harf şeklinde makarna konservesiyle eve gelmişti.

Anneme el salladım, yanındaki koltuğun boş olduğunu fark ettim. Etrafa bakındım ama babam ortalarda yoktu. Tuvalete filan gitmişti herhalde.

Koro, şarkının son kelimesini söylediğinde seyircilerden bir alkış koptu.

Sahnenin kenarında beliren Bayan Mays, “Spor Yıldızları, hazırlanın” dedi. “Sırada siz varsınız.”

Bayan Mays derslerin bitiminde başlayan aktivitelerden biri olan spor kulübünün idarecisiydi. Amba ve Damon’la orada arkadaş olmuştuk, Spor Yıldızları’nda. Aslında jimnastik yapmak aklımın ucundan bile geçmiyordu ama okul sonrası bir aktivite seçmem gerekmişti, fazla seçeneğim yoktu. Satranç Kulübü, Drama Kulübü, Vahşi Doğada Hayatta Kalma; hepsi çoktan dolmuştu, Bayan Fitz gıda zehirlenmesi geçirdiğinden Yemek Kulübü kapatılmıştı, Periyodik Tabloyla Eğlence Kulübü’yse aslında fazladan kimya dersi sayılırdı. O yüzden Damon’la Amba, “Spor Yıldızları’na geliyor musun?” diye sorduklarında hemen evet demiştim.

Jimnastik yapıp yapamadığımı bile bilmiyordum. Hep hafifçe sekerek yürürdüm, bazen diğer çocuklar zıplıyor-

muş gibi yürümemle dalga geçerdi ama meğer jimnastikte tam da böyle sekerek adım atmak gerekiyormuş. Daha ilk antrenmanda kulüpteki herkesten daha yükseğe zıplayabildiğimi, salto atarak daha uzağa gidebildiğimi, daha hızlı taklaatabildiğimi keşfettim. Bunlarda Amba'yı bile geçiyordum ki o altı yaşından beri jimnastik yapıyordu. Bayan Mays jimnastik minderine çıktığımda yerçekimini tamamen unuttuğumu söylüyordu.

Bu yüzden Luke Skywalker⁶ gibi giyinmişim, Bayan Mays'in bizim için hazırladığı *Yıldız Savaşları* temalı jimnastik gösterimizin başrolündeydim. Haftalardır prova yapıyorduk ama ışıklar sönüp koro sahneden inince midem gerginlikten biraz kasıldı.

Bayan Mays bizi durmamız gereken yerlere yönlendirirken Amba, "İyi şanslar" diye fısıldadı.

Sonra sahne ışıkları yanıp *Yıldız Savaşları* müziği başlayınca gergin hissetmeye fırsat kalmadı.

**BAAAAH—BAHHH! BA—BA—BA—BAAAAAAH—BAH!
BA—BA—BA—BAAAAAAH—BAH!BA—BA—BA—
BAAAAAAHHHHH!**

Ewok'lar⁷ sahnenin karşıt taraflarından yuvarlanarak geçtiler, tüylü kostümleriyle saltolar atıp burgular yaptılar, sonra ileri doğru taklalara geçtiler. Amba da aslında Ewok gibi giyinecekti ama sınıftaki herkesten o kadar uzundu ki

6) *Yıldız Savaşları* serisinde başrollerden biri olan karakter. [ç.n.]

7) *Yıldız Savaşları* serisinde yer alan kurgusal bir canlı türüdür. Kısa boylulardır, kalın kürkleri vardır. [ç.n.]